

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/300/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616216219
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7616216219.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Jarmily Maximovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXX, zast. Advokátska kancelária VIŠŇOVSKÁ, s.r.o. so sídlom Radničné námestie 4, Spišská Nová Ves, proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o určenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bezpoplatková, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 16Csp/83/2016-138 zo dňa 13.5.2019 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Priznáva žalobcovi nárok na 100 % náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 708300652 zo dňa 5.10.2015, uzatvorenej medzi stranami sporu, je bezúročný a bez poplatkov (I.) a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku (II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca po čiastočnom späťvzatí návrhu (o určenie neplatnosti zmluvy a v časti sumy 200,- € primeraného finančného zadostučinenia), domáhal určenia, že úver poskytnutý žalobcovi podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 70830052 zo dňa 5.10.2015 uzatvorenej medzi stranami sporu, je bezúročný a bez poplatkov. Skutkovo žalobu žalobca odôvodnil tým, že uzatvoril so žalovanou dňa 5.10.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 708300652 (ďalej tiež len „úverová zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 200,- € žalobcovi, ktorý sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v termíne do 5.10.2016, teda do jedného roka od uzatvorenia úverovej zmluvy, v celkovej čiastke 396,- € pozostávajúcej z istiny 200,- €, odplaty pri poskytnutí finančných prostriedkov a úroku spojeného so spotrebiteľským úverom v prípade riadneho splatenia úveru vo výške 196,- € (56 € odplata a 140 € úrok vo výške 70 % ročne zo sumy poskytnutého úveru) s tým, že ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola v zmluve uvedená vo výške 28 %. Žalobca mal za to, že RPMN nie je uvedená v správnej výške, nakoľko je zrejmé, že žalovaná ju vypočítala tak, že vydělila hodnotu odplaty s hodnotou poskytnutého úveru a následne výsledok vynásobila 100 % ($56 : 200 = 0,28 \times 100 = 28 \%$). Predmetná úverová zmluva, ktorou bol založený právny vzťah medzi stranami vykazuje znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase jej uzatvorenia, keďže zmluvu uzatvoril dodávateľ - žalovaná ako právnická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti so spotrebiteľom - žalobcom ako fyzickou osobou nepodnikateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení úverovej zmluvy nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobca tvrdil, že

úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to najmä neprimeranú výšku úrokovej sadzby 70 % a odplaty vo výške 56,- €, ktorá predstavuje 28 % z hodnoty poskytnutého úveru, úver považoval za úžernický, nakoľko pri poskytnutí finančnej čiastky vo výške 200,- € bol zaviazaný na vrátenie sumy 396,- € v lehote do 12 mesiacov od uzatvorenia zmluvy, čo predstavuje navýšenie úveru o takmer 100 %. Poukázal tiež na Smernicu Rady (ES) č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá poskytuje komunitárnu ochranu spotrebiteľa, na skutočnosť, že v zmluve chýbajú základné náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších zmien a doplnkov, keďže nie je špecifikovaný agent ako sprostredkovateľ žalovanej, taktiež absentuje dátum narodenia spotrebiteľa, zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pričom neuvedenie týchto obligatórných náležitostí je v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z., a preto poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná pritom v rozpore s ust. § 53a ods. 1 OZ aj naďalej poskytuje úvery spotrebiteľom na základe neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré boli súdom určené za neplatné.

3. Súd prvej inštancie po zrušení predchádzajúceho rozsudku v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/54/2018-100 zo dňa 20.3.2019 a vrátení veci v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie, zistil skutkový stav a právne spor posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 1, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 3, 5, 6, 9, § 54 ods. 1 a 2, § 39, § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, § 261 ods. 6 písm. d), § 497, § 499, § 2 ods. 3 až 5 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), g), h) a i), § 7 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1, 2 a 9, § 11 ods. 1, 2 a 6, § 19 ods. 1 až 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 137 Civilného sporového poriadku, § 10c ods. 1 a 2, § 1a ods. 1, § 1 ods. 1, 2, 3 písm. b) nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a vychádzal tiež z právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v zrušujúcom uznesení 11Co/54/2018-100 zo dňa 20.3.2019, podanú určovaciu žalobu posúdil ako procesne prípustnú podľa ust. § 137 písm. c) CSP, ktorá priamo vyplýva z ust. § 11 ods. 6 zák. č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu neobsahuje predpísané náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a to príslušné identifikačné údaje zmluvných strán a správny údaj o výške ročne percentuálnej miery nákladov (RPMN), poskytnutý úver v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. je preto bezúročný a bez poplatkov. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) preto žalobe v celom rozsahu ako dôvodnej vyhovel. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil s poukazom na ust. § 255 ods. 1, 2 CSP plným procesným úspechom žalobcu.

4. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie s návrhom, aby ho odvolací súd zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznal jej náhradu trov konania, ktoré vznikli vrátane trov odvolacieho konania. V odvolaní žalovaná nesúhlasila predovšetkým so záverom súdu prvej inštancie o spotrebiteľskej povahe právneho vzťahu strán, svoj nesúhlas však nepodoprela žiadnou argumentáciou. Poukázala na to, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere boli aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“), pričom podpisom zmluvy žalobca ako dlžník jednoznačne prejavil vôľu byť viazaný aj VPPÚ. Skonštatovala, že predložením zmluvy o úvere, ako aj VPPÚ si splnila na jednej strane svoju informačnú povinnosť voči žalobcovi ako dlžníkovi a na strane druhej podmienku písomnej formy zmluvy o úvere. Vyslovila názor, že žalobca nie je spotrebiteľom a z toho dôvodu je vylúčená aplikácia ustanovení zákona týkajúca sa neprijateľnosti zmluvných podmienok. V ďalšej časti odvolania sa zaoberala rozhodcovskou doložkou, ktorá bola dojednaná v bode 17. VPPÚ a nesúhlasila so záverom, že rozhodcovská doložka je neprijateľná a neplatná zmluvná podmienka. Uviedla, že je písaná prehľadne a čitateľným písmom, pričom z nej už na prvý pohľad vyplýva alternatívna možnosť riešenia sporov medzi klientom a veriteľom pred rozhodcovským súdom alebo pred všeobecným súdom. Pokiaľ by súd prvej inštancie nevyhovel jej argumentácii, znamenalo by to znemožnenie využitia rozhodcovského konania, pričom z Občianskeho zákonníka v čase uzavretia zmluvy o úvere v žiadnom prípade nevyplýva úmysel zákonodarcu zakázať rozhodcovské konanie úplne, ale ho iba obmedziť. Nie je pravdou, že rozhodcovská doložka je neprijateľná a neplatná zmluvná podmienka, ktorá v neprospech spotrebiteľa fakticky vyžaduje, aby sa podriadil výlučne rozhodcovskému konaniu. Argumentovala tým, že žalobca ako dlžník má právo sa kedykoľvek rozhodnúť, na ktorom orgáne uplatní svoje právo. Po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde alebo pred iným rozhodcovským súdom, znamená to teda preukážku litispendencie pre akékoľvek ďalšie žaloby v tej istej veci, a to aj v obrátenom procesnom postavení (§ 19 ZoRK).

Svoju argumentáciu k zásadnej prípustnosti rozhodcovskej doložky v spotrebiteľských sporoch podporila vybranou judikatúrou súdov.

5. Svojimi odvolacími námietkami, vytykajúcimi napadnutému rozsudku nesprávnosť právneho posúdenia veci, podľa úvahy odvolacieho súdu žalovaná uplatnila odvolací dôvod podľa ust. 365 ods. 1 písm. h) CSP. V odvolaní žalovaná formálne označené a i citované odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d) a f) CSP neboli podopreté konkrétnymi odvolacími námietkami a výhradami, ktoré by poukazovali na vady v procesnom postupe súdu prvej inštancie, na prítomnosť inej vady konania alebo na nesprávnosť skutkových zistení na podklade vykonaných dôkazov, a tak podľa posúdenia odvolacieho súdu neboli tieto ďalšie odvolacie dôvody odvolateľkou materiálne, a preto ani procesne účinne uplatnené.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu sa stotožnil so spôsobom právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie. V súvislosti s odvolacím návrhom poukázal na ust. § 390 CSP, v zmysle ktorého odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovanej odmietol, príp. potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas (§ 362 CSP) oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, z hľadiska odvolaním účinne uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, z ktorého dôvodu odvolanie žalovanej z hľadiska ňou uplatneného odvolacieho dôvodu nemožno považovať za opodstatnené, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny. Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach č. dv. 215/2.p. dňa 22.7.2020 o 10.10 hod. po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a pri zachovaní zákonnej lehoty podľa ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

8. Žalovaná svojimi odvolacími námietkami v intenciách ňou vymedzeného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP učinila predmetom odvolacieho prieskumu správnosť právneho posúdenia veci, ktorý vyústil do záveru súdu prvej inštancie o spotrebiteľskej povahe právneho vzťahu strán a záveru, že spotrebiteľský úver podľa zmluvy o úvere uzatvorenej medzi stranami sporu pre absenciu náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpísaných ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, je nevyhnutné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

9. Vo všeobecnosti právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení, aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením je potrebné rozumieť omyl v tomto postupe, a teda nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd neaplikoval právnu normu vôbec alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval, avšak právnu normu nesprávne na zistený skutkový stav aplikoval, teda v skutkových okolnostiach z právnej normy vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

10. Súd prvej inštancie pri posudzovaní predmetného úveru ako bezúročného a bezpoplatkového správne vychádzal zo spotrebiteľskej povahy záväzkového právneho vzťahu sporových strán z úverovej zmluvy, v ktorom žalovaná konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a žalobca ako fyzická osoba nesporne v takomto postavení pri uzatvorení zmluvy nevystupoval, treba ho považovať za spotrebiteľa (§ 52 ods. 3 a 4 OZ) a v danom právnom vzťahu poskytnúť mu spotrebiteľskú ochranu. V prejednávanom spore vznikol záväzok žalobcu zo zmluvy o úvere uzatvorenej podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a preto správne súd aplikoval na zistený skutkový stav ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských

úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a odvolací súd sa stotožňuje s jeho správnym záverom, že poskytnutý spotrebiteľský úver podľa zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovanou už pre uvedený nesprávny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov v neprospech spotrebiteľa, teda pre absenciu náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenej v ust. § 9 ods. 2 písm. k) cit. zákona, je nevyhnutné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b), d) cit. zákona, ktoré zákonné ustanovenia súd prvej inštancie správne vyložil a aj náležite aplikoval na posudzovaný prípad.

11. V súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov preskúmaného rozsudku v celom rozsahu a odkazuje na rozsiahle, podrobné a vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je v úplnom súlade so zákonom a závermi ustálenej právnej praxe.

12. Skutočnosti a námietky, ktoré žalovaná uvádza v odvolaní, nič nemenia na vecnej správnosti napadnutého rozsudku, nespochybňujú spôsob právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie, neodôvodňujú záver o nedostatku podmienky konania (prekážke litispendencie) ani prijatie iného rozhodnutia o podanej žalobe v prospech žalovanej. K odvolacím námietkam žalovanej týkajúcim sa platnosti dojednania rozhodcovskej doložky v bode 17. VPPÚ, odvolací súd pripomína, že neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu (porov. IV.ÚS 55/2011-19 z 24.2.2011, tiež uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 237/2013 z 30.9.2015), čo bolo už opakovane konštatované aj exekučnými súdmi v exekučných konaniach, v ktorých žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom v prospech žalovanej ako oprávnenej z tohto dôvodu boli právoplatne zamietnuté. Tvrdenie žalovanej, že rozhodcovská doložka v bode 17. VPPÚ bola dojednaná v súlade s právnymi predpismi, s tým súvisiace námietky a jej argumentácia v odvolaní polemizujúce s týmito právnymi závermi, sú nenáležité, v celom rozsahu nedôvodné a nerešpektujúce právoplatné súdne rozhodnutia i ustálenú rozhodovaciu prax, a preto odvolací súd nepovažuje za potrebné k týmto námietkam sa bližšie vyjadrovať.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd postupom podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku vo veci samej, ako aj v závislom výroku o trovách konania majúcom správny základ v plnom procesnom úspechu žalobcu v spore, ako zákonný a vecne správny.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná nemala v odvolacom konaní úspech, a preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti konečného rozhodnutia samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b), pričom na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP), môže ho podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), a to v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).